

HÜSEYNÎ İLÂHÎ

MUALLİM
İSMÂİL HAKKÎ BEY

EVSAT

GÖN LÜ. MÜN GÜL. ZÂ RI EH LÎ

BEY TE OL. MUŞ. TUR. MA HÂL.

TÂ E. BED OL. GÜL Sİ TÂ NİN
HEP HÜ. SEY NÎ DİR NE VÂ Sİ

VER. Dİ. NE GEL. MEZ HA LEL
AN. DE. LÎ Bİ ZÂ RI MIN (SON)

LÂ LE. ZÂ R. OL. SUN VÜ. CÜ. DUM.

Bu DUR AK SÂ. Yİ. E MEL.

BA Ğİ. SÎ. NEM. GÜL. ŞE Nİ HUB.

Bî A. LÎ. DİR. TÂ. E. BED.

GÖNLÜMÜN GÜLZÂRÎ EHL-i BEYTE OLMUŞTUR MAHÂL
TÂ-EBED OL GÜLSİTÂNIN VERDİNE GELMEZ HALEL
LÂLE-ZÂR OLSUN VÜCÜDUM BUDUR AKSÂ-YI EMEL
BÂĞ-I SÎNEM GÜLŞEN-i HUBB-i ALÎ'DİR TÂ-EZEL
HEP HÜSEYNÎ'DİR NEVÂSÎ ANDELÛB-i ZÂRİMİN